

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906164402128/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

synes godt om det, aftenen er lang og sød, vi forbedrer den stadig, og stadig lader vi som ingenting, fordi vi er langsomme af os, men vi kunde lige så godt straks sige til hinanden: sådan og sådan; aftenen er tilmed mørk; ingen ser os, skaden er lige med et sket, vi synes godt om skaden og ser bag efter, at den var ikke til at undgå, og den tid, da vi undgik den, synes os nu spildt. Jeg mener altså: man kan lige så godt straks sætte fart på, det forstår du nok; og det med aftenen forstår du mer end nok, du holder jo selv meget af aftenen. Ja. Det var det.

Karen rejste sig stirrende og udbrød: Er det da fanden selv, jeg er gift med?

Så løb hun ud af stuen. Han hørte hende bære med dyner og sådan noget; hun redte til sig selv i gæsteværelset.

Henrik mørede sig stille. Så kom der da lidt gang i det.

Skinsygens spøgelse kom vandrende imod ham som en anden maskeradefigur.

Smid kappen, sæe Henrik, og det skete.

Det var det, jeg vidste, mumlede han; — der var ikke andet end tørre knokler under.